

Sunt Om

Bragagiu

Motto: Nu știam ce minune e să fii Om,
până când savanții nu m-au prefăcut în animal.

În depărtări împădurite
Din însерări atinse-n ceată
Apar chemările smerite
Ce mă invită-n altă viață.

Privesc ca la-nceput de cale
Spre zăurile tremurătoare
Când ziua cu picioare goale
Pe drum se duce la culcare.

Și mă întreb fără de teamă,
Doar cu un pic de fâstâcire
Unde și oare ce mă cheamă
Într-un exotic de neștiere?

Mă țin de traiu-mi care este -
Îl știu, îl pipăi în cunoașteri
Și n-am dorință de-o poveste
Abstractă ca să prindă nașteri.

Realitatea mea precisă
Mă multămește și mă-ndeamnă
Să cred o carte care-i scrisă
Și-o nostalgie pală-n toamnă.

Sunt insul îmbrăcat în haine
Cu buzunare și cu nasturi
Și nu-mi pierd timpul după taine
Fără solidul cu balasturi.

Dar totuși... totuși... înainte
M-apleacă inima întreagă
Și cugete fără cuvinte
Nu vor ceva să înțeleagă.

Ca un boboc ce vrea să sfarme
Solzii de mugur cu-nflorirea
Închipuirea mea ce doarme
Aspiră pare-se uimirea.

POEZII ONLINE

O dragoste numai visată
Prin sficiune ce s-ascunde
Parcă mi-ar spune iată... iată...
Doar nu se vede... nu s-aude.

Iar primăvara ce se pierde
Prin lilieci și colții de cepe
Îmi zice proaspătă de verde:
„Păcat când noul nu se-ncepe!”

Ah, rațiunea mea savantă,
Iar am trădat bazele noastre:
Din existența-mi de pe pantă
Zbor spre pădurile albastre!
Victor Bragagiu
victorbragagiu.blogspot.com